

79.

DEMOSTHENIS
ORATIO DE CHERSONE S O.

QUAM
VENIA AMPL. FAC. PHILOS. UPSAL.

PRÆSIDE
MAG. GUSTAVO KNÖS
GRÆC. LITT. PROF. REG. ET ORD.
REG. SOCIET. SCIENT. GOTTING. LITTER. COMM. CONJUNCTO

PRO GRADU PHILOSOPHICO
P. P.
JOH. SAMUEL DRYSEN
AMANUENS. CONSIST. URB. HOLM.

IN AUDIT. GUSTAV. DIE XI JUNII MDCCXII.
HORIS A. M. SOLITIS
P. V.

UP SALIÆ
EXCUDEBANT STENHAMMAR ET PALMBLAD
REGIÆ ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

IN
SACRAM REGIAM MAJESTATEM
MAGNÆ FIDEI VIRO,
DIOECESEOS AROSIENSIS REGIORUMQUE
ORDINUM EPISCOPO,
REGII ORDINIS DE STELLA POLARI COMMENDATORI,
ORDINIS REGIS CAROLI XIII:MI EQUITI,
REVERENDISSIMO DOMINO DOCTORI,
GUSTAVO MURRAY.

SACRUM

debuit

JOH. SAM. DRYSEN.

höller han ej nu, sāsom han sjelf tillstår, Kardianernes stad besätt? — Hvarföre upförer han sig nu sā emot andra, och helt olika emot oss? Emedan det i ingen annan stad är tillåtet sāsom i vår, att ostraffadt tala till fiendens fördel, och sjelfve den bestrukne hos Er kan tala med trygghet, åsven när eder tillhörigheit fränrycks Er. I Olynthos var det ej utan fara, att tala för Konungen, sā länge ej Olynthiska folket drog gemensam fördel af Potidæas besittning; det var ej utan fara i Theffalien, sā länge ej största delen af Theffatierna, genom tynannernes fördrißvande och återgifvandet af Pyld, tog del i de utlåfvade fördelarne; det var ej utan fara i Thebæ, sā länge han ej återgaf Böötien och förstörde Phocierna. Men här — han må hafva frånryckt oss Kardianernes land och Amphipolis, han må befästa emot oss Eu-
bœa och nu angripa Byzanz, sā vågar man likväl i Athen utan
I i fara

ἐκείνως τοὺς ἄλλοις, καὶ ὃ τὸν αὐτὸν τρόπου ὑμῖν, προσφέρεται;
ὅτι ἐν μόνῃ τῶν πασῶν πόλεων τῇ ἡμετέρᾳ ἀδεῖα ὑπὲρ τῶν
ἔχθρῶν λέγειν δέδοται· καὶ λαβόντα χρήματ' αὐτὸν ἀσφαλές ἔσται
λέγειν παχ' ὑμῖν, καὶ ἀφρεμένοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἔτε. ἐκ ἦν
ἀσφαλές λέγειν ἐν Ὁλύνθῳ τὰ Φιλίππου, μὴ συνευπεπονθότων
τῶν πολλῶν ὄλυμάιν, τῷ Ποτίδαιαν καρποῦσθαι. ἐκ ἦν ἀσφαλές
λέγειν ἐν Θετταλίᾳ τὰ Φιλίππου, μὴ συνευπεπονθότος τῷ
πλήθους τῷ Θετταλῶν, τῷ τοὺς τυράννους ἐνβαλεῖν Φιλίππου
αὐτοῖς, καὶ τὴν πυλαῖαν ἀποδοῦναι. ἐκ ἦν ἐν Θήβαις ἀσφαλές,
περὶ τὴν Βοιωτίαν ἀπέδωκε, καὶ τοὺς Φωκέας ἀνεῖλεν· 1) ἀλλ'
Ἀθήνησιν, ὃ μόνον Ἀμφίπολιν καὶ τὴν καρδιανῶν χώραν ἀπεῖ-
ρηκότος Φιλίππου, ἀλλὰ καὶ κατασκευάζοντος ὑμῖν ἐπιτείχισμα
τὴν

fara tala för honom. Deraföre hafva och nögre af dem från tiggare i hest blifvit rike, från okända, namnläsa meuniskor blifvit anseende och berömda; under det I förvandlat edert anseende i obetydighet, edert välfånd i fattigdom. Ty en stads välfånd ligger, efter min tanka, i dess bundsförvanters trohet, välvilja och mångd; och på detta allt åren J öfvermåttan fattige. Derigenom, att I tagen detta så lättfört, och gifven det till sköflings, har han blifvit lycklig, flor och för alla i och utom Hellas fruktansvärd; men I sén Eder öfvergifna och nedfatta; väl rika på hvad köpas kan, men i edra anstalter till uppråtkällande af det väsentliga, ett föremål för åtlöje.

På helt olika sätt handla någre af edra Talare i affeende på er och på sig sjelfva. Er formana de till stillhet, öfven när

I

τὴν Εὐβοιαν, καὶ τὸν ἐπὶ Βυζάντιον παρεόντος, αἰσφαλέστερον εἶναι λέγειν ὑπὲρ Φιλίππου· τοιχάρτης, τέτων μὲν ἐπι πτωχῶν ἔστι ταχὺ πλέσιοι γεγόνασι· καὶ ἐξ αὐτούμων καὶ αἰδοῖον ἐνδοξοτεροί γνώριμοι· ύμεis δέ, τενάκτην, ἐπι μὲν ἐνδόξων, αἰδοῖοι· ἐπι δὲ εὐπόρων, αἴποροι· πόλεως γὰρ ἔγοντες πλεῖτον ἡγοῦμεν, συμμάχεις, πίστις, εὐνοίαν· ὃν τέπάντων ἕσθιον ύμεis αἴποροι· ἐπι δὲ τοῖς τέτων ὀλιγώρεως ύμᾶς ἔχειν, καὶ ἐπι ταῦτα φέρεσθαι, δι μὲν εὐδαίμων καὶ μέγιστος καὶ φοβερὸς πάσιν Ἑλλησι καὶ Βαρβάροις γέγονεν· ύμεis δέ, ἔργῳ, καὶ ταπεινῷ, τῷ μὲν τὸν αἰνῶν αἰφοις λαμπροῖ· τῷ δέ ὃν προσῆκε παραπλευτὴ ποταγέλασσι.

Οὐ τὸν αὐτὸν δέ τρόπον περὶ τε ύμαν, καὶ περὶ αὐτῶν ἔγειν τῶν λεγόντων ὁρῶ Βελευομέγους· ύμᾶς μὲν γαρ ησυχίαν ὄγειν φασι;

I blifvit förolämpade; men sjelfve kunna de aldrig vara stilla, ehuru ingen tillfogar dem något ondt. Och sedan är väl någon, som kommit att upträda såsom talare, i stånd att jäga: Du vågar ju icke, att göra ett förslag och blottfålla dig för någon fara. Du är klenmodig, du är en poltron! — Djerf, fråck och oförskämd är jag visserligen icke och vill ej vara det; likväl synes jag mig vida mera hejhertad än de, som här så oförsynt handhafva statens angelägenheter. Ty den, Athenare, som öfverser statens fördel, och endast dömmmer, confiscerar, borrtfåkärer, anklagar, behöfver hårtill intet mod, utan emedan, då han talar Eder till behag och ej vidrör de kinkiga punkterna af statsstyrelsen, edert bifall är honom en borgen för hans egen fåkerhet, så kan han vara djerf. Men den som, med ögonen på eder fördel, ofta sätter sig emot eder vilja, såger ingen ting för ynnest, allt

Φασὶ δέν, καὶ τις ὑμᾶς ἀδικοῦται, αὐτοὶ δὲ οἱ δύνανται παρέχειν
ἡτούχιαν ἄγειν, θεοὺς αὐτοὺς ἀδικοῦντος. εἴτα Φησὶν, ὃς οὖν τύ-
χη παρελθών· οἱ γὰρ ἐθέλεις γράφειν, οὐδὲ κινδυνεύειν, ἀλλ’
ἀπολόμος εἰ καὶ μαλακός. — ἐγὼ δὲ θρασύς μὲν καὶ βελυρὸς
καὶ ἀναιδῆς, ἔτ’ εἰμί, μήτε γενοίμην. αὐδερεότερον μέντοι πολλῷ
πολὺν τῶν ιταμῶν πολιτευομένων παρέχειν, ἐμαυτὸν ἡγοῦμαι,
ὅστις μὲν γάρ, ὁ ἀνδρεῖς ἀθηναῖοι, παρειδῶν οὐ συνοίσει τῇ πόλει,
κρίνει, δημεύει, δίδωσι, κατηγορεῖ, θδεμιᾷ ταῦτα αὐδεῖσα ποιεῖ, ἀλλ’
ἔχων ἐνέχυρον τῆς αὐτῆς σωτηρίας τὸ πρόσω χάριν ὑμῖν λέγειν
καὶ σ) πολιτεύεσθαι, αὐτοῖς θρασύς ἐσιν. ὅστις δὲ υπὲρ τῆς
βελτίου πολλὰ τοῖς ὑμετέροις ἐναντιοῦται βελήμασι, καὶ μηδὲν
λέγει πρὸς χάριν, ἀλλὰ τὸ βέλτιον αἰ, καὶ τὴν τοιαύτην πο-

λιτείαν

allt för det allmänna båstas skull, som väljer sig den del af förvaltningen, öfver hvilken lyckan mer herrskar än insigten, och likväl gör sig hos er ansvarig för bågge, den är en behjertad och nyttig medborgare; och icke den, som, för ögonblickets gunst, försätter statens dyraste fördelar. Åfven är jag sù långt ifrån att täfla med detta slags människor, eler hålla dem för vårdiga statsborgare, att, om någon frågade mig: Såg, hvad har du gjort för staten? — och jag kunde anföra de skepp jag utrustat, de skådespel jag bekoftat, mina sammanskott i penningar, fänggars befrielse och dylika patriotiska handlingar, jag ej skulle fåga någon ting af allt detta, utan endast svara: Jag har hållit mig ren ifrån det folkets grundsatser i statsförvaltningen! — Ehuru jag då nu, sù väl som andre, kunde på samma sätt anklaga, smickra, confiscera och i allmänhet göra allt hvad de göra;

jå

λιτεῖαν προσαιρεῖται, ἐν ᾧ πλειόνων ἡ τύχη κυρία γίνεται ἢ οἱ λογισμοὶ, τέτων δ' ἀμφοτέρων ὑπεύθυνον ὑμῖν ἐσαυτὸν παρέχει, εἴτος ἐξ ἀνδρεῖος, καὶ χρήσιμός γε πολίτης ὁ ποιεῖτος ἐν· εἴχοι τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολαμβάνετε· εἰς ἐγώ τοιούτω δέω ζηλοῦν, ἢ νομίζειν αἰξίους πολίτας τῆς πόλεως εἶναι· ὥστ' εἴ τις ἔροιτό με· εἰπέ μοι, σὺ δὲ δι τί τὴν πόλιν ἡμῶν ἀγαθὸν πεποίηνας; — ἔχων, ὡς ἀνδρεῖς ἀθηναῖοι, καὶ τριηραρχίας εἰπεῖν, καὶ χορηγίας, καὶ χειροτάτων εἰσφορᾶς, καὶ λύτεις αἰχμαλώτων, καὶ τοιαύτας ἄλλας φιλανθρωπίας, εἰδέν ἀν τέτων εἴποιμι· ἀλλ' ὅτι τῶν τοιούτων πολιτευμάτων εἰδέν πεπολιτευματι· — ἀλλαὶ δυνάμενος ἂν ἴσως, ὕσπερ καὶ ἔτεροι, κατηγορεῖν καὶ χαρίσεσθαι, καὶ δημεύειν, καὶ τάλλον, ἀ ποιεῖν ἔτοι,

ποιεῖν

så har jag dock aldrig egnat mig åt något af dessa göromål, ej heller genom vinningslystnad eller åregirighet låtit mig dertill förlendas, utan jag nøjer mig med att hålla tal, som nedfätta mig under många af edra medborgare, men om I lydden mig, skulle upphöja er. Ty det kan jag torde hånda såga utan att synas förmåten: det anstår i mitt tycke på intet sätt en råttskaffens borgare, att påsinna sådana utvægar, som skulle upphöja mig kan hånda sjelf i ett ögonblick till högsta rang, men förta Er ned till den lågsta; utan goda medborgares mått och steg måste tilika upphöja staten, osv hvar och en bør föreslå det nyttigaste, men icke det lättaste och angenämaste. Ty här till är naturen af sig sjelf böjd, till det förra måste en råttskaffens medborgare föra genom övertygande skål.

Äfven

ποιεῖν, οὐδὲ εἴφ' ἐν τέττων πάσποτ' ἔμαυτὸν ἔταιξα, ὃδε προήχθη, εἴθ' υπὸ κέρδους, οὐθ' υπὸ φιλοτιμίας· ἀλλὰ διαμένω λέγων, ἐξ ὧν, ἐγὼ μὲν πολλῶν ἐλάττων εἰμὶ παρ' υμῖν· οὐμεῖς δὲ, εἰ πειθοισθέ μοι, μεῖζους ἂν εἴπετε. Ετώ γὰρ ἀν iσως ἀνεπιφθονού εἰπεῖν. ὃδὲ γ' ἐμοὶ δοκεῖ δικαίε τέττ' εἴναι πολίτε, τοιαῦτα πολιτεύματ' εὐρίσκειν, ἐξ ὧν, ἐγὼ μὲν πρῶτος υμᾶν ἔσομαι εὑθέως, οὐμεῖς δὲ τῶν ἀλλων υἱατοι· ἀλλὰ συναυξάνεσθαι δεῖ τὴν πόλιν τοῖς τῶν αὐγαθῶν πολιτῶν πολιτεύμασι, καὶ τὸ βέλτιστον οὖτι, μὴ τὸ ἔατον, ἀπαντας λέγειν· ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ ή τὸ φύσις αὐτη βαδιεῖται· ἐπὶ τέτο δὲ, τῷ λόγῳ δεῖ προάγεσθαι διδάσκοντα τὸν εὔχαθὸν πολίτην.

Hej

Åfven har jag hört en eller annan säga, att mina tal väl alltid går ut på statens bästa, men det består dock allt i tal hos mig, då likväl staten fordrar gärning och handling. Hvad jag hör över tänker, vill jag utan förbehåll gifva eder tillkännna. Den som meddelar Eder råd, har, efter min tanka, intet annat att göra, än framställa det bästa; och att så förhåller sig kan ganska lätt bevisas. Utan tvifvel hafven I ej förgälit, huru Timotheos en gång i folksamlingen upfordrade er att sammandraga hjelptrupper och rätta Euböerna, som då hotades med Thebanernes ok. Han sade dervid ungefär följande. "Rådfålan I väl nu, sade han, då Thebanerne innehafva din, hvilka målt i bören vidtag? Skolen I ej uppfylla hafvet med skepp, Athenare? Upresen I Er ej genast för att skynda till Peiråos? Skjuten I ej på ögonblicket skep-

pen

"Ηδη τοινυν τινὸς ἥκουσα καὶ τοιεῖτόν τι λέγοντος, ὡς ἔξω ἔγω λέγω μὲν αἱ τὰ βέλτισα, ἐσι δὲν ἔλλα' ἢ λόγοι τὰ παρ' ἐμοῦ· δεῖ δὲν ἔργων τῇ πόλει καὶ πράξεως τιος. ἔγω δὲν ὡς ἔχω περὶ τέτων, λέξω πρές υμᾶς καὶ ἐν ἀποκρύψομαι. ἐκ εἴημι νεμίζω τὴν συμβελεύοντος υμῶν ἔργον ἔδειν, πλὴν εἰπεῖν τὰ βέλτισα. καὶ τέθ' ὅτι τέτον ἔχει τὸν τρόπον, δαδίας οὔματι δεῖξεν. ἵσε γὰρ δῆπου τέθ', ὅτι Τιμόθεος ποτ' ἐκεῖνος ἐν υμῖν ἐδημηγόρησεν, ὡς δεῖ Βοηθεῖν, καὶ τοὺς εὐβοέας σάζειν, ὅτε θηβαῖοι πατερουλοῦντο αὐτούς· καὶ λέγων, εἰπεν οὐτω πως· εἰπέ μοι, βελεύσθε, ἔφη, θηβαῖοις ἔχοντες ἐν νήσῳ, τι χρήσεσθε καὶ τι δεῖ ποιεῖν; οὐκ ἐμπλήσετε τὴν θάλασσαν, ὃ ἄνθρης αὐθηναῖοι, τεμπεῖν; ἐκ ανασάντες ἥδη πορεύσεσθε εἰς τὸν Πειραιῶν; ἢ καθέλξετε τὰς ναῦς; — οὐκοῦν εἰπε μὲν ταῦτα δὲν Τιμόθεος· ἐποίησατε δὲν υμεῖς.

ἐκ

pen ut i sjön?" — Så talade Timotheus, och I gjorden det. Och så blef genom förening af råd och handling företaget fullbordadt. Men hade nu Timotheos, så som han verkligen gjorde, gifvit det bästa rådet, och I likväl ej derpå gjort något affeende, skulle väl då hafta skett det som nu skedde? Visst icke. Och så är det åtven med det jag nu säger, eller det någon annan säger. Gärningar måsten I fordra af Eder sjelfva; men det bästa och förståndigaste råd af dem, som uptråddा inför Er.

Sedan jag i korrhet sammanfattat det jag sagt, vill jag sluta. Jag påslår, att I bören sammanträda penningar, hålla närvärande krigsmagt till sammans rätta det som synes orätt, men icke för enskilda brifers skull uplösa det hela. Vidare måsten I

öfver-

Ἐκ δὲ τέτων ἀμφοτέρων τὸ πρᾶγμα ἐπεῖχθη. εἰ δὲ, οὐ μὲν εἰπεν ὡς οἴον τε τὰ ἀγιστα, ὁσπερ εἴπε τότε· υἱεῖς δὲ αὐτοῦ βασιλεῖς, καὶ μηδὲν ἴπηκούσατε, ἀρ' ἀνὴρ γεγονός τι τῶν τότε συμβάντων τῇ πόλει; οὐδὲν τε. ἔτω τοίνυν καὶ περὶ ὃν ἀνὴρ γεγονός τοις τοις τότε συμβάντων τῇ πόλει; οὐδὲν δέναι εἴπη. τὰ μὲν ἔργα παρ' ὑμῶν αὐτῶν ζητεῖτε· τὰ δὲ βέλτιστα ἐπιτίμητα λέγειν παρὰ τῷ παριότεστος.

'Εν πεφαλαῖσι δὲ λέγω φράστας, καταβῆναι Βέλοροι. Χειμάστας εἰσφέρειν φημὶ δεῖ, τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν συνέχειν, ἐπανορθοῦντας οὐ) εἴτι δοκεῖ μή καλῶς ἔχειν. μή οὖς ἀν τις αἰτίσσηται, τὸ ὄλον καταλύοντας. πρέσβεις ἐκπέμπειν πανταχοῖ,

τούς

öfverallt skicka omkring för att underrätta och varna de Helleniska staterna och söka befrämja allt det som gagnar staten. Men utom dess yrkar jag, att man straffar statens bestuckna tjenare, och med oupphörligt hat förföljer dem; på det de våttskaffrēs och årlige borgrarne må med sitt råd gagna er och sig sjelfva. Om I förfaren på detta vis, och sättet ett mål för eder lättsamiga liknöjdhet, kan må hånda, må hånda ånnu, någon ting vinnas. Men viljen I beständigt vara sysselöse, och inskränka eder verksamhet till buller och handklappningar, men när det gäller att handla, draga Er tillbaka, så känner jag ingen vältalighet, som utan åtgård af eder egen verksamhet, vore i stånd att rädda staten.

τοὺς διδάξοντας, νεθετήσοντας, πράξοντας ὅσα αν δύνανται τῇ πόλει. παρὰ πάντα ταῦτα, τοὺς ἐπὶ τοῖς πράγμασι διερodo-
νοῦντας κολάζειν, καὶ μισεῖν δὲν καὶ πανταχεῦ, ἦν οἱ μέτρειοι καὶ δικαιοίος ἑαυτοὺς παρέχοντες εὖ βεβλεῦσθαι δοκῶσι, καὶ τοῖς ἄλ-
λοις καὶ ἑαυτοῖς. κανὸν ἔτω τοῖς πράγμασι χεῖσθε, καὶ πανση-
σθε ὀλιγωροῦντες ἀπάντων, ιώσι ἀν, ιώσι καὶ νῦν ἔτι τὰ λοιπὰ
βελτιώ γένοιτο. εἰ μέντοι καθεδεῖσθε, ἄχει τῷ θορυβοῖσαι καὶ
ἐπαινέσται σπουδάζοντες, ἐὰν δὲ δέν τι ποιεῖν αἰαδυόμενοι, ἐχόντες
λόγον, ὅστις ἀνευ τῆς ποιεῖν ὑμᾶς ἀ προσήκει, δινήσεται τὴν πέ-
λη σῶσαι.
